

Начало>Парични искове>Налагане на мерки по обезпечение на искове в държавите от ЕС Налагане на мерки по обезпечение на искове в държавите от ЕС

Литва

1 Какви са различните видове мерки?

В член 145 от Гражданския процесуален кодекс (*Civilinio proceso kodeksas*) се определят различните видове временни мерки. Временните мерки могат да бъдат следните:

- възбрана върху недвижим имот на ответника;
- вписване на забрана за прехвърляне на правото на собственост в публичния регистър;
- запор върху движима собственост, пари или права на собственост, притежавани от ответника и държани от ответника или трети лица;
- задържане на имущество, собственост на ответника;
- назначаване на управител за имуществото на ответника;
- забрана ответникът да участва в определени сделки или да предприема определени действия;
- забрана други лица да прехвърлят имущество на ответника или да изпълняват други задължения;
- при изключителни обстоятелства, забрана ответникът да напуска неговото/нейното постоянно местопребиваване и/или забрана да прехвърля дете от неговото/нейното постоянно местопребиваване без разрешението на съда;
- спиране на реализирането на активи, когато е заведен иск за отмяна на запор/възбрана върху такива активи;
- спиране на принудително изпълнение за възстановяване;
- предоставяне на временна издръжка или налагане на временни ограничения;
- разпореждане за предприемане на мерки за предотвратяване на вредите или тяхното увеличаване;
- други предвидени от закона или разпоредени от съда мерки, при липсата на които спазването на съдебното решение може да се окаже по-трудно или невъзможно.

2 При какви условия могат да бъдат постановени такива мерки?

По искане на лицата, участващи в делото или други заинтересовани лица, съдът може да наложи временни мерки, ако тези лица предоставят надеждна обосновка за своя иск и ако при липсата на такива мерки спазването на съдебното решение може да се окаже по-трудно или невъзможно.

Съдът може да прилага временни мерки служебно само когато това е необходимо за опазване на обществен интерес и когато липсата на такива мерки ще наруши правата и законните интереси на лице, общество или на държавата.

Временни мерки могат да се прилагат както при липсата на иск, така и на всеки етап от гражданското производство.

2.1 Производство

Молби във връзка с временни мерки се разглеждат от първоинстанционен съд или в случаите, определени в **Закона за търговския арбитраж** (*Komercinio arbitražo įstatymas*), от регионалния съд във Вилнюс (*Vilniaus apygardos teismas*). Когато искането за временни мерки е заявено в подадена молба, въпросът за временните мерки се решава само след като бъде решен въпросът за допустимостта на молбата, с която се изискват. Съдът се произнася относно молба за временни мерки възможно най-бързо в писмена процедура, но трябва да го направи не по-късно от три работни дни след получаването на молбата. Когато съдът счете за необходимо, ответникът се уведомява за разглеждането на молбата за временни мерки.

Лицата, участващи в делото, имат правото да подадат молби за временни мерки до апелативния съд или касационния съд, пред който въпросът е висящ по същество.

Съдът може да наложи временни мерки въз основа на обоснована писмена молба за временни мерки от съответното лице, преди датата на предявяване на иска в съда. В тази молба заявителят трябва да изложи причините, поради които искът не е предявен заедно със съответната молба, да представи доказателства за риска по отношение на интересите на заявителя и да заплати депозит, възлизащ на половината от съдебната такса, наложена за молба за временни мерки, т.е. 100 LTL. Депозит от 1000 LTL се начислява в случай на молби за временни мерки, свързани с висящи дела в национални или чуждестранни арбитражни съдилища, или в чуждестранни съдилища. Съдът може да намали размера на депозита с оглед на затрудненото финансово положение на заявителя, ако той е подал основателно искане във връзка с това, заедно с подкрепящи го доказателства. При налагане на временни мерки съдът определя срок за предявяване на иска. Срокът не трябва да бъде по-дълъг от 14 дни. Ако искът трябва да бъде предявен пред чуждестранен съд или арбитражен съд, срокът не може да бъде по-дълъг от 30 дни. Ако искът не е предявен в рамките на определения срок, временните мерки се отменят. Ако не бъде предявен поради вина на съответното лице, внесенят депозит не се връща.

Молба за временни мерки трябва да се подаде в същия съд, който ще разглежда иска в съответствие с правилата относно компетентността.

Молба за временни мерки, свързани с дело, което е висящо в чуждестранна държава или пред чуждестранен, или пред национален арбитражен съд, трябва да се подаде в регионалния съд във Вилнюс.

Въз основа на обосновано искане на участващите в делото лица или други заинтересовани лица съдът може да замени една временна мярка с друга. Съдът трябва да информира участващите в делото лица или други заинтересовани лица за всяко подобно искане и те имат правото да възразят срещу него.

Съдът може да реши да не налага временни мерки, ако ответникът заплати претендираната сума по сметката на съда или ако е представена гаранция за ответника. Освен това ответникът може да заложи неговите/нейните активи в полза на заявителя.

2.2 Основни условия

(вж. раздел 2)

3 Предмет и естество на тези мерки?

3.1 Какви видове активи могат да бъдат обект на тези мерки?

Временни мерки могат да се прилагат по отношение на недвижим имот, движима собственост, средства и права на собственост.

3.2 Какви са последиците от тези мерки?

Временните мерки са мерки, при липсата на които спазването на съдебното решение може да се окаже по-трудно или невъзможно. При случаи, засягащи временно ограничаване на права на собственост по отношение на съвместно притежавана вещ, може да се наложи възбрана само върху този дял от имуществото, който принадлежи на лицето, подложено на временни мерки. Когато неговият/нейният дял в съвместната собственост не е определен, до определянето на този дял може да бъде възбранено цялото имущество.

При запор на средства по сметки в банки и други кредитни институции използването на тези средства се разрешава само за операции, определени в съдебното решение.

В случаите, когато се запорират стоки в оборот, суровини, полуфабрикати или готови изделия, собственикът може да промени състава и формата на такова имущество само ако общата му стойност няма да се понижи, освен ако съдът не е разпоредил друго.

Лице, чието имущество е запорирано, е отговорно за всяко нарушение на ограниченията, наложени от момента на връчване на заповедта за запориране на имуществото, и ако уведомяването е невъзможно, включително когато заповедта за временни мерки е приета в отсъствие на това лице — от момента на регистриране на заповедта в регистъра за запор на имущество.

3.3 Каква е валидността на тези мерки?

Ако съдът отхвърли иска, всички предишни временни мерки се запазват до влизането в сила на съдебното решение. Въпросът за отмяна на временните мерки трябва да се реши със съдебно решение.

Ако искът е удовлетворен, всички предишни временни мерки остават в сила до изпълнението на съдебното решение. Съдебният изпълнител, който изпълнява съдебното решение, ще уведоми лицето, поддържащо съответния публичен регистър, за прекратяването на временните мерки във въпросния случай.

В случай на запор върху движима собственост, който не може да се регистрира в имотния регистър, или ако в деня на издаване на решението стойността и естеството на имуществото на ответника не е известно на съда, лицето, изискващо временните мерки, трябва да подаде молба до съдебния изпълнител, за да определи местонахождението и да опише имуществото на ответника. Когато не е подадена такава молба до съдебния изпълнител и подробностите за имуществото, което е запорирано не са ясни, временните мерки остават в сила за четиринадесетдневен срок от датата на решението за налагането им. По искане на лицата, участващи в делото, или на други заинтересовани лица временните мерки могат да бъдат отменени с решение на съда, разглеждащ делото по същество.

Съдът ще отмени временните мерки служебно ако лицето, искащо временни мерки, не успее да предяви иск в посочения от съда срок. Свързаното с това решение не подлежи на отделно обжалване. Съдът може да отмени също временни мерки служебно, когато това е необходимо за опазване на обществен интерес и когато, ако не ги отмени, ще наруши правата и законните интереси на лице, общество или на държавата.

Ако наложените от съда временни мерки ограничават, нарушават или спират правото на лица, които не са участвали в делото, такива лица имат правото да поискат от съда, разглеждащ делото по същество, да отмени наложените върху тях временни мерки.

4 Има ли възможност за обжалване на наложена мярка?

Всяко решение относно временни мерки, прието от първоинстанционния съд в съответствие с приложимата процедура, може да бъде обжалвано от лицата, участващи в делото, като подадат отделна жалба до по-висш съд, освен в редица случаи, определени в Гражданския процесуален кодекс. Лица, които не участват в делото, могат да подадат отделна жалба само по отношение на тези решения на първоинстанционния съд, които са отменили исканията им за отмяна на временни мерки, наложени върху тях. Подаването на отделна жалба не води до спиране на производството.

Съдебни решения за временни мерки не подлежат на касационно обжалване.

Последна актуализация: 21/10/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.